

Bruxelles, 13 mai 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Cum se poate realiza o dezvoltare aliniată la obiective comune, permițându-se în același timp să se ia mai mult în considerare soluțiile elaborate de actorii locali pentru a răspunde la aceasta? = Schimb de opinii

Cu ocazia reuniunii Consiliului Afaceri Generale dedicate politicii de coeziune, care va avea loc la 2 iunie, miniștrii responsabili cu politica de coeziune sunt invitați să facă un schimb de opinii cu privire la tema „Cum se poate realiza o dezvoltare aliniată la obiective comune, permițându-se în același timp să se ia mai mult în considerare soluțiile elaborate de actorii locali pentru a răspunde la aceasta?”, pe baza documentului președinției care figurează în anexa la prezenta notă.

Consiliul Afaceri Generale (Coeziune) din 2 iunie 2022**Document de dezbatere**

De când evenimentele dramatice care au loc la frontierele noastre ne-au reamintit măsura în care pacea rămâne unul dintre obiectivele fundamentale și fondatoare ale Uniunii Europene, deviza Uniunii Europene – „Unită în diversitate” – este mai actuală ca niciodată. A recunoaște bogăția Uniunii noastre în materie de culturi și limbi înseamnă a recunoaște și diversitatea regiunilor și a autorităților locale și regionale care o compun. Într-o lume care se confruntă cu consecințele unor tranziții majore de ordin climatic, digital și social, tocmai aceste componente diferite ale patrimoniului nostru comun și dezvoltarea lor armonioasă și echilibrată ne permit să fim mai puternici împreună.

Politica europeană de coeziune reprezintă încă de la crearea sa un fundament pe baza căruia trebuie să se contureze traiectoriile comune de dezvoltare și creștere pentru a se identifica mai multe oportunități de dezvoltare durabilă, pentru a se reduce riscul apariției unor tensiuni generate de disparitățile prea accentuate și pentru a se îmbunătăți calitatea vieții tuturor europenilor.

Cel mai recent raport privind coeziunea confirmă faptul că se înregistrează progrese în ce privește convergența dintre statele membre și dintre regiunile Uniunii înregistrează progrese și că nivelul de dezvoltare al Uniunii s-a îmbunătățit.

Cu toate acestea, raportul a identificat de asemenea noi provocări și riscuri la adresa coeziunii, pentru care ar trebui să ne pregătim încă de pe acum, pe baza unor strategii și obiective stabilite în comun, în special pentru a propune răspunsuri durabile la:

- distanțarea anumitor teritorii (rurale, periferice, în tranziție industrială etc.) și a populației acestora, care se simte lăsată la voia întâmplării și marginalizată în raport cu principalele evoluții economice și sociale, alimentându-se astfel geografia nemulțumirii;

- dificultățile cu care se confruntă numeroase regiuni, care, în ciuda ajutorului pe care îl primesc, rămân într-o situație de stagnare sau chiar de scădere a nivelului lor de dezvoltare în comparație cu media europeană și nu reușesc să se înscrie pe o traiectorie a creșterii durabile. Astfel de capcane în calea dezvoltării se găsesc în toate zonele geografice ale Uniunii și la toate nivelurile de dezvoltare.

Aceste constatări ne fac de asemenea să ne punem întrebări cu privire la:

- valabilitatea, pentru perioada de după 2027, a metodelor utilizate în cursul a trei generații de programe pentru a sprijini traiectoriile de dezvoltare ale acestor regiuni și
- modul în care pot fi adaptate prioritățile politicii de coeziune, astfel încât să li se permită teritoriilor să își reflecte nevoile și să țină seama de capacitățile lor de dezvoltare endogene, care nu sunt și nu pot fi uniforme în cadrul Uniunii Europene.

Prin urmare, pe baza acestor constatări, președinția înaintează spre dezbateri următoarea întrebare:

Ar trebui regândită metoda?

Politica regională europeană stabilește orientări europene comune tuturor regiunilor, indiferent de caracteristicile acestora. Cu toate acestea, este general recunoscut faptul că actorii locali sunt cei mai în măsură să își identifice nevoile și că nu toate situațiile necesită aceleași răspunsuri (*one size does not fit all* – nu este posibilă o abordare universală).

Așadar, cum putem realiza o dezvoltare aliniată la obiective comune, permițând în același timp o mai mare diferențiere pentru a se ține seama de puncte de plecare eterogene?

Cum putem simplifica punerea în aplicare a politicii, menținând în același timp asumarea la nivelul actorilor locali și principiul parteneriatului, astfel încât să fie promovate traiectorii diferențiate care ar converge către realizarea unor orientări strategice europene majore?